

geringen, og det gik sådan set på to ben. Det ene ben var en ændring af efterløns- og pensionsalderen og en tilbagetrækning, der var senere. Det var for at skaffe flere hænder på det danske arbejdsmarked. Det blev vi enige om. Det andet ben var i virkeligheden at sikre arbejdskraft. Jeg husker, hvordan vi sad til forhandlingerne, men det var forhandlet færdigt, vi kæmpede bravt for at få 300 mio. kr. ekstra specielt til vores erhvervsskoler og erhvervsuddannelser. Vi blev enige om målsætningerne, hvilket var imponerende. Regeringen forkastede jo den tidligere regeringens målsætning om, at 95 pct. af alle skulle have en ungdomsuddannelse, men gik nu ind på det i 2006.

Jeg må indrømme, at den nuværende undervisningsminister troede jeg var en stærk minister, men hver gang har vi set, at Finansministeriet har vundet. Der er lavet administrative besparelser, der er lavet fællesindkøb og det ene og det andet. Men problemet er jo, at de penge, vi skaffede i velfærdsforliget, var bundet op på læreruddannelse, efteruddannelse og en række tiltag for de svage, mens man så fjernede driftsmidler. Jeg har lige i dag set en undersøgelse fra erhvervsskolerne, der viser, at de sådan set netto har fået tilført lidt mindre.

Man kan diskutere tal op og ned ad døre og stolper, men det, som er helt afgørende for os, der jo står her i dag, er, at de unge får en ungdomsuddannelse. Det er både fremtidsorienteret for den enkelte, og det er meget vigtigt for samfundet. Så kan nogle af os have en egoistisk indgangsvinkel til den problemstilling, fordi der skal være nogle til at betale vores pension senere hen. Men der er jo faktisk på en række områder sket det, at den sociale mobilitet er gået i stå i det her land. Der er også sket en stigende akademisering af vores uddannelser, der er sket en stigning i individualiseringen med valgfrihed og ansvar for egen læring, og i alle velfærdsuddannelser i dag er der lav prestige.

Vi var i Skotland med Uddannelsesudvalget, hvor vi så, hvordan de lavede et nationalt kompromis, involverede lærerne, fik fat i de højere læreanstalter og i virkeligheden fik opbakning til et bredt forlig, der gik den rigtige vej. Vi har i år set, hvordan frafaldet og søgningen til de videregående uddannelser har været katastrofalt, og derfor tror jeg, det er helt afgørende, at vi nu får taget fat. Vi har en lang række forslag, som også vil blive remset op i vores forslag til vedtagelse, men jeg tror, der er behov for at gøre en markant indsats for at højne kvaliteten og fore-

tage vedvarende investeringer. Vi skal af med lærerfri timer, vi skal skabe lidt mere rummelighed, skolerne skal af med de slidte værksteder, vi har for mange hold og elever osv., og sådan kunne jeg blive ved.

Men det, der jo trigger mig og vores parti allermost i den her diskussion, er, at det er, som om vi giver med den ene hånd, og så tager vi med den anden hånd, og så skal vi til at slå med nye administrative besparelser og alt muligt fikumdik, som betyder, at vi i virkeligheden ikke kan have den fornødne kvalitet i vores uddannelser. Tænk så på, at 98 pct. af de glade unge mennesker, der går ud af 9. eller 10. klasse, tilmelder sig en erhvervsuddannelse, tilmelder sig en gymnasieuddannelse eller noget andet, men der er et enormt stort frafald. Jeg sidder i en teknisk skoles bestyrelse, hvor vi i dag kan se, at frafaldet er stigende, og især hvis man er 2. g'er og dreng, er der sådan set 60-70 pct. risiko for, at man aldrig får en ungdomsuddannelse. Det er den problemstilling, som jeg ikke synes bliver taget alvorligt nok, og det er jo både for den enkelte og for samfundet en katastrofe, vi er på vej ud i her.

I stedet for at gå helt ned i alle tal og tage en diskussion om alle tal med alle mulige, vil min opfordring være, at vi nu tog problemstillingen særdeles alvorligt. Hvis vi i stedet for at undvige med hensyn til tal og snakke om penge, der ikke må bruges ifølge aftaler, gik ind og sagde, at nu investerer vi søreme for alvor, vi laver et nationalt kompromis, vi kigger på, hvad der skal til i ungdomsuddannelserne for at skabe kvaliteten, vi lytter til vores produktionsskoler, vores erhvervsskoler, vores tekniske skoler og vores gymnasier. Så kan det godt være, at vi ikke kan gennemføre det hele, men lad os da for søren få opbakning til de planer i stedet for at gøre uddannelsesområdet til en sådan kamplads, det har været de sidste 7 år.

Kl. 19:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren skal lige blive stående, der er en enkelt kort bemærkning. Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 19:22

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg lyttede meget interesseret til Socialdemokraternes ordfører og har brug for at høre lidt mere. Nu kom eksemplet jo lige frem om en bestyrelse, som ordføreren selv sidder i, og som ser, at der er noget fuldstændig rivende galt i 2. g, hvis man er dreng. Er det muligt for ordføreren lige